

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสด้วยเทคนิคการสร้างทรงระนาบใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวมและเทคนิคการวางแผนอนาคตที่มีต่อความสม่ำเสมอในการรับประทานยาต้านไวรัสใน ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ที่กินยาต้านไวรัสเอดส์ ณ คลินิกยาต้านไวรัส โรงพยาบาลชลบุรีมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี อายุระหว่าง 20-60 ปี ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามี Clinical treatment failure และ มีคะแนนความสม่ำเสมอในการกินยาต้านไวรัส $\leq 90\%$ ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามต้องการ และสมัครเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 64 คน สุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 32 คน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามความสม่ำเสมอในการกินยาต้านไวรัสเอดส์ ของ วันทนา มณีศรีวงศ์กุล (2546) และโปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง การเก็บข้อมูลดำเนินการตั้งแต่เริ่มวัดผลในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และการวิเคราะห์เนื้อหาจากประสบการณ์ผู้รับบริการปรึกษาเพื่อใช้อภิปรายผลร่วมกับข้อมูลเชิงสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี / เอดส์ ที่ได้รับคำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีความสม่ำเสมอในการกินยาต้านไวรัส สูงกว่า กลุ่มควบคุมทั้งในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และ ผู้ติดเชื้อเอช ไอ วี/ เอดส์ในกลุ่มทดลอง มีความสม่ำเสมอในการกินยาต้านไวรัส ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) สรุปได้ว่าการให้คำปรึกษา ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส ด้วยเทคนิคการสร้างทรงระนาบใหม่ได้จิตสำนึกแบบองค์รวมและเทคนิคการวางแผนอนาคต ช่วยให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์มีความสม่ำเสมอในการกินยาต้านไวรัส เพิ่มขึ้น $\geq 90\%$ ตามข้อกำหนดของการรับประทานยาต้านไวรัส

The purpose of this study was to study the effect of Neuro-Linguistic Programming (NLP) counseling with Global Unconscious Reframing and Future Planner techniques on people living with HIV/ AIDS (PLWHA) who were receiving antiretroviral therapy (ART). The sample consisted of 64 PLWHA who were receiving ART in Chonburi Hospital, Chonburi Province, in 2006–2007. The subjects who qualified for participation in the study were individuals who had been receiving ART for at least one year, whose physician had diagnosed them as having poor ART adherence, having an education background of at least primary level schooling, able to read and write, able to communicate well in Thai, and receiving a score of $\leq 90\%$ on Wantana's (2004) self-report adherence evaluation sheet. The group was divided into two groups of 32 persons by a process of simple random sampling. They were administered Wantana's self-report adherence evaluation sheet and one group received the NLP counseling program, which was designed by the researchers. The research design was a pretest-posttest experimental group design, including follow-up testing after 2 months. The data were statistically analyzed by utilizing a repeated measures analysis of variance.

The results revealed that the interaction between the methods and the duration of the experiment were found significantly ($p < .01$). The PLWHA who received the NLP counseling demonstrated significantly higher ART adherence than those which received no counseling in the control group in both the post-test and follow-up phases ($p < .01$). The PLWHA in the experimental group had significantly higher adherence in the post-test and follow up phases than the pre-test phase ($p < .01$). It was concluded that the NLP counseling had been effective in increasing the ART adherence $\geq 90\%$ adherence in order to maintain certain effectiveness for the medicines to control the virus, of those who had received the counseling.